

Pawel Piotrowski
3 september 2011

Flessengeest

Stel je bent jong, je hebt een goede baan en je maakt doordeweeks veel zakelijke kilometers. In het weekend wil je weleens naar een stad in Europa toeren of gewoon wat stoom afblazen op de Nürburgring. Een voor de hand liggende leaseauto is de BMW 118d, Volkswagen Golf GTD of een Seat Leon 2.0 TDI FR. Maar er is meer. Sinds dit jaar levert MINI namelijk de krachtige Cooper SD. Eveneens een snelle diesel waarmee je doordeweeks goed voor de dag kunt komen en in het weekend lekker los kunt gaan. Een goede keuze of blijft de MINI-geest in de fles?

Van huis uit dik

Een honingraat grille, grote luchtinlaten in de bumper, een brievenbus in de motorkap en dubbele uitlaatpijpen aan de achterzijde laten aan omstanders onmiskenbaar weten dat dit een snelle MINI is. Pas bij een nadere inspectie zal de oplettende kijker ontdekken dat onder de kap de bekende 1995cc dieselmotor van BMW schuilgaat. Op het kleine achterdeurtje van onze Clubman prijkt namelijk de veelzeggende Cooper SD signature. Van huis uit al een erg dik bommetje, de extra aankleding van het '50 Hampton' pakket maakt onze Clubman echter helemaal tot een stoer hebbeding. Daar werkt ook de meer mannelijkere carrosserievorm van de Clubman aan bij, die door hoekiger vormen wat minder vrouwelijk oogt dan de gewone driedeurs MINI met zijn bolle bips. Qua uitstraling zit het dus helemaal goed en maakt de MINI zelfs meer vrienden dan een doorsnee Golf GTD of ingetogen BMW 1 Serie.

Feestnummer

In het interieur gaat het feest verder met zwart lederen bekleding, rode stiksels en een zwarte hemelbekleding. Chromen randjes en frutsels zijn weliswaar nog steeds talrijk aanwezig, maar wel in veel mindere mate dan in de gewone MINI. Bij een weekendracer zie je liever zwart gelakte details en geen aristocratisch houtmotiefje of chocoladebruine bekleding. Dat soort details zijn leuk voor je vriendin, maar je vrienden op het circuit zul je er niet gauw mee imponeren. Dat doe je wel met de fijn zittende stoelen, het kleine sportstuurkje met dikke rand en de toerenteller voor je neus. Hoewel de stoelen goed geprofileerd zijn missen ze ter hoogte van de schouders steun. De rugleuning is net iets te breed om je goed op je plek te houden in scherpe bochten. Een ander minpuntje is de suicide door van de Clubman aan de rechterzijde. De instap naar de achterbank wordt er mee vergemakkelijkt, tijdens het rijden hoor je ter hoogte van het deurtje echter een onophoudelijk windgeruis. Daartegen kan alleen de audio

installatie opboksen.

De stille kracht

Van de motor hoef je namelijk geen gebrul en gehijg te verwachten. In tegenstelling tot zijn benzinebroeder is de Cooper SD nogal stilletjes. Het smeuige BMW blok laat alleen in koude toestand van zich horen, de rest van de rit hoor je de dieselmotor nauwelijks. Het is zeker een fijne motor die lekker oppakt, mooi doortrekt en ook nog zuinig is, maar het echte Cooper S spektakel blijft ondanks de 143pk en 305Nm een beetje achterwege. Dat wil niet zeggen dat de MINI Cooper SD niet uit zijn startblokken wil komen. Integendeel. Het grote blok is vanaf 1.400tpm goed bij de les en sleurt de MINI eenvoudig naar MAXI snelheden dankzij het royale koppel. In een ruime acht seconden zit je op de honderd en de Clubman loopt moeiteloos door richting de 200km/h. Dit soepele, welhaast achteroverleunende, karakter doet de beleving de das

MINI Clubman Cooper SD 50 Hampton

om. Je mist simpelweg de explosievere krachtopbouw van de benzinegestookte Cooper S en het gejank en geschreeuw dat daarbij hoort.

Grenzen verleggen

Maar wees niet teleurgesteld. Een MINI zou geen MINI zijn als die geen speels afgesteld onderstel zou hebben. Al vanaf de eerste meter kun je met je achterwerk goed aanvoelen wat de Cooper SD gaat doen. Dat komt ten eerste door de straffe afstemming van demping en vering waardoor de Clubman goed wegcontact heeft en slechts gering overhelt. Maar ook door de fijne, directe en zware besturing met veel feedback en de precieze bediening van koppeling en versnellingsbak. De Cooper SD ziet er niet alleen feestelijk uit, maar rijdt ook zo. Je kunt hem onwijs hard de bocht om hoeken zonder dat de brede banden ook maar iets van zich laten horen. De grenzen liggen zo ver weg dat je als bestuurder eerst je eigen grenzen moet gaan verleggen

alvorens de MINI zijn eigen grenzen overschrijdt.

Meer sensatie graag

Terug naar het begin. Voldoet de MINI Cooper SD aan onze verwachtingen? Met zijn weggedrag in ieder geval ruimschoots. Zijn speelse onderstel maakt een recreatief stukje boenderen zonder onheil mogelijk. Wie zich in het weekend weleens op een circuit beweegt komt met de MINI goed aan zijn trekken. Voor een leuk weekendje weg leent de Clubman zich ook bij uitstek. Zijn dieselmotor maakt het mogelijk om lange afstanden vlot en zuinig te overbruggen. Tot slot de MINI-geest. Die blijft door het relaxte karakter van het BMW blok terughoudend in zijn fles. Het is zeker een heerlijke diesel, maar een tikje meer beleving en sensatie had naar onze mening best gemogen.

MINI Clubman Cooper SD 50 Hampton

Fotografie: Luuk van Kaathoven

Plus

- + Heerlijk scheurijs
- + Fijne smeuïge dieselmotor
- + Individualiseringsmogelijkheden

Min

- Prijzig speelgoed
- Windgeruis bij suicide door
- Mist beleving ten opzichte van benzinebroeders